

UCHWAŁA Nr 701 RADY MINISTRÓW

z dnia 24 września 1953 r.

w sprawie zasad ustalania cen produktów nietypowych oraz opłat za nietypowe usługi, nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami), wykonywane przez przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego i świadczone w obrębie gospodarki społecznej.

Na podstawie art. 2 i 3 dekretu z dnia 3 czerwca 1953 r. o ustalaniu cen, opłat i stawek taryfowych (Dz. U. Nr 31, poz. 122) uchwała się, co następuje:

§ 1. Ceny nietypowych produktów oraz opłaty za nietypowe usługi, nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami), wykonywane przez przedsiębiorstwa przemysłu wielkiego i średniego (kluczowego) na indywidualne zamówienia jednostek gospodarki społecznej, ustalone będą:

- 1) w okresie do dnia 31 grudnia 1953 r. — na zasadach określonych w zarządzeniu nr 173 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 11 maja 1951 r. (Biuletyn PKPG Nr 15, poz. 148);
- 2) poczynając od dnia 1 stycznia 1954 r. — według wytycznych określonych w §§ 2 — 4 niniejszej uchwały.

§ 2. 1. Podstawą do ustalania cen, o których mowa w § 1, jest kalkulacja sporządzona przez przedsię-

biorstwo wykonujące zamówienie, zwane dalej „dostawcą”.

2. Kalkulację sporządza się w oparciu o planowy koszt własny z uwzględnieniem planowej akumulacji, osiągniętej przy najbardziej zbliżonym wyrobie typowym, objętym obowiązującym cennikiem, albo osiągniętej przeciętnie w grupie wyrobów typowych, najbardziej odpowiadających zamówieniu — obliczonej procentowo od ceny zbytu.

3. W przypadku gdy cena najbardziej zbliżonego wyrobu typowego lub ceny grupy wyrobów typowych najbardziej odpowiadających zamówieniu znajdują się na poziomie poniżej ich kosztu własnego, ustalenie ceny następuje w odpowiedniej relacji do cen tych wyrobów.

4. Kalkulację dla usług sporządza się w oparciu o planowy koszt własny z uwzględnieniem marży zysku w wysokości 5%.

§ 3. Ceny produktów wykonywanych na indywidualne zamówienia, różniących się od wyrobów typowych,

standaryzowanych lub określonych ujętymi w cenniku warunkami technicznymi jedynie jakością surowców, półfabrykatów itp. lub nieznacznymi zmianami w konstrukcji, ustalane będą przez zastosowanie do obowiązujących cen dopłat lub rabatów w oparciu o kalkulację kosztów własnych.

§ 4. W wyjątkowych przypadkach, jak np. przy nietypowych skomplikowanych remontach, kiedy warunki techniczne nie pozwalają na sporządzenie dokładnej kalkulacji, dopuszczalne jest ustalenie przez dostawcę w porozumieniu z odbiorcą limitu należności. W

tych przypadkach ostateczne rozliczenie nastąpi na podstawie kalkulacji wynikowej zatwierdzonej przez ministerstwo, któremu podlega dostawca, jednak w wysokości nie przekraczającej uzgodnionego limitu.

§ 5. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 13 września 1953 r.

Prezes Rady Ministrów: *B. Bierut*